

måde, forsvaret kører på. Det synes jeg er en for stærk bemærkning.

Kl. 15.00

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er korrekt. Jeg overvurderede lidt mulighederne ved at komme med i forsvarsforliget, for man kunne ikke forhindre krigen, selv om Socialdemokratiet var imod den. Så det er jeg nødt til at tage i mig, jeg beklager. Derfor kan jeg også aflyse alle tanker om at komme med i forsvarsforliget.

Formelt set er der ikke noget udemokratisk ved det, for der har hver eneste gang stået et flertal bag her i Folketinget. Men i virkeligheden tror jeg – nu appellerer jeg lidt til forsvarsministeren – at alle, der kender til ledelsesteori, ved, at hvis man har sådan et fasttømret flertal, hvor man aldrig for alvor bliver udfordret, fordi man har 80 pct. af stemmerne i Folketinget bag sig, så er det med til at gøre hjernen sløv.

Jeg er nødt til at sige det: Det er med til at gøre hjernen sløv, og det er der ingen, der har godt af hverken i Enhedslisten eller i forsvarsforligskredsen. Det er altid en god idé at blive udfordret. Men det er ikke tilfældet på det her område, fordi alting bliver aftalt bag lukkede døre.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til ordføreren. Der er ikke flere ordførere på listen, og vi giver nu ordet til forsvarsministeren.

Forsvarsministeren (Søren Gade):

Jeg vil starte, hvor hr. Frank Aaen slap. Ledelsesteori siger, at man skal udfordres, og jeg synes egentlig, at jeg jævnligt bliver udfordret i forligskredsen af de partier, som er med i forsvarsforliget. Det skal ikke være nogen hemmelighed.

Som om det ikke var nok, bliver jeg også udfordret af et betydeligt antal spørgsmål stillet af hr. Frank Aaen selv, og før hr. Frank Aaen var det hr. Frank Aaens kollega, hr. Søren Søndergaard. Det har jeg haft megen fornøjelse af, skal jeg skynde mig at sige, og været i nogle meget nyttige debatter, forhåbentlig nyttige for begge parter.

Så på trods af at hr. Frank Aaen ikke kan give tilsagn om, at man ønsker at indgå i forsvarsforliget, synes jeg dog stadig væk, at der er mulighed for at udfordre hinandens intellekt på an-

den måde end ved at sidde i forligskreds sammen.

Jeg må også sige til hr. Frank Aaen, at det ikke er sådan, at vi i forligskredsen sidder og beslutter, hvor vi skal sende soldater hen. Det er rent faktisk sådan, at det kommer i Folketinget, og så stemmer vi om det hernede. Så det er i hvert fald på god og åben demokratisk vis, at vi vedtager, hvor de kapaciteter, vi beslutter os for i forsvarsforliget, skal indsættes.

Med hensyn til salg af bygninger kan jeg berolige hr. Frank Aaen med, at det faktisk er lavet om. Det er sådan, at hvis jeg sælger en bygning, kan forsvaret bruge pengene fra salget af bygningen til en nyopførelse, såfremt man flytter en enhed fra et sted til et andet. Men hvis det er sådan, at det er et led i en rationaliseringsproces, er det penge, som jeg har at aflevere til den store fælles kasse.

Der blev stillet en del spørgsmål af hr. Holger K. Nielsen, og jeg skal sige, såfremt hr. Holger K. Nielsen skulle have glemt det, at jeg faktisk gav nogle ret klare tilsagn her i Folketingssalen den 8. juni 2005, altså 4 dage efter beslutningen om at skrotte Tårnfalken.

Der står her, at jeg ser frem til rigsrevisionsundersøgelsen, og at jeg kan give hr. Holger K. Nielsen det tilsagn, at jeg har samme interesse i at få sagen belyst til bunds, som jeg kan høre at hr. Holger K. Nielsen har. Det tilsagn gav jeg i juni 2005, og det står selvfølgelig stadig væk ved magt.

Jeg siger også, at det ikke ændrer ved det forhold, at der både er tekniske og organisatoriske problemer, og at jeg skal sørge for, at de i hvert fald bliver rettet i den organisatoriske del, så den samme fejl ikke sker i fremtiden.

Så siger jeg til sidst, at jeg kan give hr. Holger K. Nielsen det tilsagn, at er der yderligere behov for undersøgelser, foretager jeg dem gerne, og at jeg som politisk ansvarlig chef og den, som administrerer skatteborgernes penge, skal sørge for, at noget sådant ikke sker igen, og at det derfor ikke kun er forsvaret, men også mig som minister, som skal lære af denne sag. Det sagde jeg i 2005, og det gælder stadig væk.

Jeg kan sige til hr. Holger K. Nielsen, at jeg stadig væk har under overvejelse i forbindelse med de projekter, som forsvaret indgår i, hvordan vi bedst muligt sikrer os mod, at noget sådant som det, der skete med Tårnfalken, rent faktisk foregår.

Der er forskellige muligheder, som jeg kigger på i øjeblikket, bl.a. en af dem, som hr. Morten